

Quan no es pot assolir allò que es vol, millor canviar d'actitud - Publio Terencio Afer

Tourmalet

Donat que l'últim TLT va ser molt mèdic, i darrerament han passat força coses, he apretat una mica a la redacció per a fer possible aquest nou número i poder-vos explicar com he passat aquests últims mesos (metges a banda). Un any més dec haver estat molt bona perquè tant el pare Noel com els Reis m'han portat força coses. Primer va venir el Pare Noel a veure'ns a mi i als meus col·legues de la Fundació Catalana Síndrome de Down. Us confessaré que veure molt d'aprop a aquest senyor tant grassonet vestit de vermell vinga a dir "ho-ho-ho" em segueix fent molt de respecte (bé... i una mica de por també). Tot i això vaig ser molt educada i vaig agafar de bon grat el regal que em va donar. Per a properes edicions ja miraré de controlar-me, doncs mai se sap... intueixo que és millor estar a bones amb un paio com aquest!!

Però per a què enganyar-vos a mi això dels reis em convenç més... Vaig anar junt amb el meu germà Oriol a portar-los una carta plena de desitjos. Els Reis es van posar tant contents que van treure a passejar les nostres cartes sobre una carrossa per tot el barri. Us ho dic de debò! De fet tota la família ho va veure!!! I l'endemà... moltes de les coses que havíem demanat estaven sota l'arbre de Nadal!! Això sí... aquesta gent és de vida, doncs es van acabar les galetes i el vi dolç que els havíem preparat. Però fixeuvos què "monos" són que entre d'altres coses, em van portar una bici súper xula i també una mini cistella de bàsquet. Actualment estic exercitant-me per agafar "soltura" en això del pedaleig. Pel que fa al bàsquet, ja em veig d'aquí a poc en el concurs de "rookies".

Una altra data curiosa és el cap d'any. Per a celebrar-lo ens vàrem juntar tota la família, i vaig adonar-me'n que la frase de la nit era "Bon any nou!!!" així que vaig aprendre a dir-la i vinga a repetir-la... Vaig triomfar!! De cara a l'any que vé... feu la prova i veureu com vosaltres també triomfeu.

Per a aquestes dates tampoc va faltar una sortida a la neu durant la qual vam poder practicar diversos esports d'hivern (ninots de

neu, passejades en trineu, sepultació de xumet en el gel...).

Però no tot han estat "fiestas y festejos" aquests darrers mesos. També he anat al Parvu i m'he hagut d'aplicar força. Durant tota una setmana vag ser "La Protagonista". De fet jo que sóc famosa ho porto amb molta naturalitat, vaig deixar que aquella setmana la mare vingués a explicar-nos un conte a classe, i vaig presentar a

l'Oriol als meus companys. També vaig portar les meves joguines preferides i fotos des de de que vaig néixer... En fi, per als meus companys de cole, vaig deixar de ser la directora d'un prestigiós diari, a compartir amb ells petites intimitats! I dic jo que els deuria agradar, perquè ara cada setmana em fan encarregada d'alguna tasca (portar el berenar als meus companys o repartir-los pitets).